

Консультація для батьків

16 листопада

Міжнародний день толерантності

OK

Його запровадили у 1996 році за рішенням Генеральної Асамблеї ООН. Саме цього дня ЮНЕСКО ухвалило «Декларацію принципів терпимості».

Статтею 6 була урочисто проголошена дата щорічного святкування події.

У Декларації йдеться про рівність усіх людей, незалежно від їхнього віросповідання, етнічної належності чи кольору шкіри. Ця Декларація розвиває принципи, які були сформульовані ще у 1948 році у Загальній декларації прав людини.

Як заявлено в Декларації принципів толерантності (від лат. *tolerantia* — терпіння), «терпимість – це те, що робить можливим досягнення миру та веде від культури війни до культури миру».

Терпимість, означає повагу, прийняття та правильне розуміння багатого різноманіття культур нашого світу, наших форм самовираження і способів вияву людської індивідуальності. Їй сприяють знання, відкритість, спілкування та свобода думки, совісті та переконань.

Терпимість – це гармонія у різноманітті. Це не тільки моральний обов'язок, але й політична та правова потреба. Пропагування терпимості має особливу важливість в сьогоденну епоху стрімкого посилення глобалізації, мобільності та взаємозалежності.

OK

Різноманіття – це безцінна перевага, проте вона може виступати й джерелом напруги. Конфлікти на національному, етнічному, релігійному, конфесійному, політичному та інших підґрунтях стали ознакою сьогодення і в нашій країні. Але толерантність спроможна розряджати потенційні конфлікти. Усі ми хочемо, щоб війна швидше закінчилася і щоб у нашій країні знову запанував мир.

Населення Землі складається з представників різних культур, які сповідують різну релігію, мають різноманітні традиції. Кожна особистість індивідуальна, і насильство не повинне мати місце в житті людей. Невідповідність людини вигаданому ідеалу призводить до агресії, насильства, екстремізму. Така ситуація спостерігається в останні роки в усьому світі. Людство повинно навчитися поважати не тільки себе, але і свій народ зокрема, виступати проти будь-якого роду прояви дискримінації та усувати стереотипи, що склалися. Виявляючи терпимість, ми сприяємо припиненню воїн і розбіжностей.

У повсякденному житті толерантність – це не бездіяльність, а активна життєва позиція, суть якої полягає не стільки в тому, щоб терпіти чужий спосіб життя, поведінку, звичаї, почуття, думки, ідеї або вірування, але охоче визнавати та приймати поведінку, переконання і погляди інших людей, які відрізняються від своїх власних. Разом із тим, прояв толерантності який співзвучний принципу поваги до прав людини, не означає терпиме ставлення до соціальної несправедливості, злочинів та правопорушень, відмову від своїх поглядів або поступки перед чужими переконаннями.

Толерантність (терпимість) означає, що кожен вільний дотримуватися своїх переконань і визнавати таке ж право за іншими.

Так, люди за своєю природою розрізняються за зовнішнім виглядом, соціальним станом, мовою, статтю, поведінкою і цінностями. Цей перелік критеріїв відмінності можна продовжувати без кінця.

Ми всі різні. Але ми всі рівні. Кожна людина має право жити в мирі та зберіганні своєї індивідуальності. А це означає, що бути толерантним не значить залишатися пасивним перед обличчям расизму, ксенофобії, гендерної або расової дискримінації, насильства тощо, або ж мовчати, коли люди стикаються із жорстоким ставленням.

Декларація принципів терпимості звертається й до держав, які мають гарантувати створення справедливого законодавства, дотримання правопорядку, судово-процесуальних та адміністративних норм. У статті 2 Декларації говориться, що для того, щоб зробити суспільство більш терпимим, держави мають ратифікувати існуючі міжнародні конвенції з прав людини, і, якщо це необхідно, розробити нове законодавство з метою забезпечення в суспільстві принципу рівних прав та можливостей для всіх груп та окремих людей.

Толерантності потрібно вчитися і можна навчитися. Оскільки толерантність – це здатність людини, спільноти, держави чути і поважати думку інших, невороже зустрічати відмінне від своєї думки. Навчання починається з дітей, яких варто вчити бути просто «такими як усі», а, поважаючи інших, висловлювати свою точку зору та відстоювати власну позицію.

OK

Погодьтеся, толерантність – це привілей сильних і розумних, які не сумніваються у своїх здібностях просуватися на шляху до істини через діалог і різноманітність думок та позицій, які не бояться загубити власну індивідуальність, і які вміють поважити інших.

У Міжнародний день толерантності підтверджується ідея про те, що різноманіття, втілене в думках, віруваннях і діях, є цінним даром, а не загрозою, і варто прагнути до побудови такого суспільства, в житті якого укорінився цей основний ідеал.

Мир не можливий без терпимості, а розвиток та демократія неможливі без миру.

Чи замислювалися ви коли-небудь над питаннями толерантності?

Чи є терпимим ставлення до людей ознакою Вашої особистості?

Чи відчуваєте Ви толерантне ставлення до себе з боку інших людей?

Сьогодні варто замислитися над цим і зробити себе і світ хоч на краплину добріше та толерантніше.

«Тепер, коли ми навчилися літати в повітрі, як птахи, плавати під водою, як риби, нам не вистачає тільки одного: навчитися жити на землі, як люди».

(Б. Шоу)

